

РЕШЕНИЕ

№ 20251

гр. София, 22.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4678** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на „ОТП Лизинг“ ЕООД, ЕИК – , срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-3388-000025/09.03.2026 г. по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, издадена от Р. Т. П. - полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ 05 – Б., с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца.

Релевират се доводи, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че в ЗППАМ не са посочени фактически и правни основания за постановяването ѝ, както и пред кого и в какъв срок може да бъде обжалвана. Според жалбоподателя неправилно в заповедта е посочен за адресат М. К. – законен представител на „ОТП Лизинг“ ЕООД вместо действителния собственик - „ОТП Лизинг“ ЕООД. Изтъква се също така, че процесният автомобил е бил управляван от И. Г., който е бил назначен в „Андика 2001“ ЕООД, като същият не е уведомил фирмата, че е с отнето СУМПС. По тези съображения се иска отмяна на ПАМ.

В съдебно заседание оспорващият, не се явява и не се представлява. На 08.05.2025 г. по делото е постъпило писмено становище от адв. А., в което моли да се даде ход на делото, няма да сочи доказателства и няма доказателствени искания, счита жалбата за основателна, а заповедта – незаконосъобразна, поради което моли за отмяната ѝ.

Ответникът – Р. Т. П. - полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ 05 – Б., редовно уведомен, не изпраща представител, не излага становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по

жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С обжалваната Заповед по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП на оспорвания е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на МПС – товарен автомобил марка „Д.“ модел „Докер“ за срок от шест месеца, като е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . Заповедта е издадена против „ОТП Лизинг“ ЕООД със законен представител М. Р. К., затова, че на 09.03.2026 г. около 12:10 часа в [населено място], ж.к. 3. до аптека „Кедър“ горепосоченият товарен автомобил , собственост на „ОТП Лизинг“ ЕООД – клон Б., е управляван от И. Г. Г., който е загубил правоспособността си като водач на МПС поради отнемане на всички контролни точки, за което му е издадена ЗППАМ № 25-0769-000177/01.04.2025 г. на основание чл. 171, т. 4 от ЗДвП /л. 11/.

По делото са приети без оспорване от страните писмени доказателства представени с жалбата, административната преписка, включително и такива касаещи компетентността на административния орган, издал процесната заповед, както и допълнително представени от ответника НП – влезли в сила, послужили като основание за издаване на заповедта по чл. 171, т. 4 ЗДвП на И. Г. Г..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган - Р. Т. П. - полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ 05 – Б., съгласно заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 2513-5684 от 07.10.2025 г. на директора на ОДМВР - Б., както и удостоверение от 25.01.2024 г., издадено от ВПД началник на сектор „Човешки ресурси“ при ОДМВР – [населено място].

В тази връзка съдът приема, че обжалваният административен акт е валиден акт и не са налице основания за отмяната му в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка е издадена в писмена форма и съдържа всички необходими реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Същата е мотивирана, като мотиви има изложени и в съставения АУАН. Не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 2 от АПК.

В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, такива, които ако не бяха извършени щяха да доведат административния орган до различни фактически и правни изводи. Само подобни нарушения се оценяват като съществени и респ., само подобни нарушения биха могли да обосновават извод за незаконосъобразност на административния акт. Съдът не намира и никакви

разминавания в съставения АУАН и в изложените в ЗППАМ мотиви. С оглед изложеното по-горе не се констатира основания, които да послужат за отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Съобразно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т. 2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорената ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ.

Съгласно чл. 150 от ЗДвП, всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 3 и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 4. От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че лицето И. Г. Г. е управлявало процесното МПС, собственост на „ОТП Лизинг“ ООД при проверката, извършена от органите на отдел ПП на 09.03.2026 г. в [населено място] без да е правоспособен водач, като на същата дата е съставен и АУАН на водача за нарушение на чл. 157, ал. 4 ЗДвП - водач, на който са отнети всички контролни точки, не е върнал СУМПС в съответната служба на МВР. В този смисъл неоснователни се явяват и възраженията за липсата и непосочване на законовото основание за издаването на заповедта. В издадената заповед има ясно описание на конкретната хипотеза по чл. 171, ал. 2а, б „а“ ЗДвП, която е осъществена и безспорно установена, при извършената проверка.

В случая по делото липсват и не се представиха доказателства, които да оборят, установеното от контролните органи обстоятелство досежно неспособността на водача на процесния автомобил. ЗДвП предвижда налагането на ПАМ по чл.171, т.2а, б.а) и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, без да е правоспособен водач, без да отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и съществуващи договорни и други отношения между водача и собственика. В тази връзка неоснователни са изложените в жалбата възражения, че необосновано и неправилно от гледна точка на закона е да бъде наложена мярката на собственика на автомобила. Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ-

чл. 23 от ЗАНН. ПАМ няма санкционен характер, за това се касае за административно производство с различна природа от административнонаказателното производство по издаване на АУАН и НП. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправопособни лица да управляват МПС, в защита на по-значимия обществен интерес - охрана на безопасното движение по пътищата. Вредите в правната си сфера собственикът на автомобила може да претендира на основание договорните отношения с дружеството ползвател на МПС - "Андика 2001" ЕООД , който от своя страна е предоставил процесното МПС на неправопособен водач, но те не са пречка за налагане на административна принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията, с оглед целта, прогласена в чл. 1, ал.2 от ЗДВП: да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОТП Лизинг“ ЕООД, ЕИК – 1313913690026, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-3388-000025/09.03.2026 г. по чл. 171, т. 2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, издадена от Р. Т. П. - полицейски инспектор към ОДМВР Б., РУ 05 – Б., с която е прекратена регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: